

בבית המשפט העליון

בש"פ 9652/08

בפני: כבוד השופטת ע' ארבל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: יוסף דיין

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בכסלו תשס"ט (30.11.08)

בשם המבקשת: עו"ד מ' אומיד

בשם המשיב: עו"ד ג' זילברשלג, עו"ד ר' רפפורט

החלטה

1. בפניי בקשה מטעם המדינה להורות על הארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. נגד המשיב, יליד 1960, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חדירה לחומר מחשב על מנת לבצע עבירה; נסיון גניבה; נסיון לקבלת דבר במרמה; ופגיעה בפרטיות.

על-פי עובדות כתב האישום, המשיב, ביחד עם אחרים, עשו שימוש בתכנת המחשב הידועה בכינויה "הסוס הטרויאני" על מנת לחדור לחשבונות בנק אינטרנטיים, שם ביצע המשיב העברות כספיים מחשבונותיהם של לקוחות שלא בידיעתם, והעבירם לאחרים שעשו בהם שימוש שלא כדין. המשיב נטל חלק בעבירות אלו על ידי כך שקיבל לידיו בדרך שאינה ידועה את נתוני הכניסה לחשבונות טרם ביצוע העברות הכספיים, וחדר לחשבונות על מנת לוודא כי יתרת הזכות בחשבונות מאפשרת את העברת הכספים המתוכננת, או כדי לבצע פעולה אחרת שיש בה כדי לאפשר את ביצוע

העברת הכספים במרמה. לשם פעולות הגלישה באינטרנט פתח המשיב חשבון על שם אדם בשם ארז אביגד, לאחר שהשיג את פרטיו, כולל את פרטי כרטיס האשראי שלו, בדרך שאינה ידועה. במעשיו המפורטים בכתב האישום חדר המשיב שלא כדין לחומר מחשב, וביצע שתי העברות בסך 18,000 ₪; העברה בסך 30,000 ₪; והעברה בסך 6,000 ₪. כן ביצע המשיב מספר חדירות נוסף לחשבונותיהם של צדדים שלישיים שלא כדין.

3. במקביל להגשת כתב האישום עתרה המדינה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בטענה כי מעשיו של המשיב נעשו כחלק ממסכת מעשי מרמה ענפה ומסועפת, דבר המעיד על מסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור ורכושו. כן הצביעה המבקשת על היקף המעשים והנזק הכספי של אלפי שקלים אשר נגרם לבנקים כתוצאה ממעשיו, ועל מאמציהם של המשיב ושותפיו להסתיר את מעורבותם בביצוע העבירות, באופן המצביע על תחכום הרב. עוד ציינה המבקשת את עברו הפלילי של המשיב, הכולל 9 הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת עובד ציבור, מתן ידיעות כוזבות, היזק לרכוש, איומים, הדחה בחקירה, החזקת מקום לשם זנות, הונאה בכרטיסי חיוב, זיוף ומרמה בנסיבות מחמירות, ואת כתב האישום התלוי ועומד נגדו במסגרתו הודה בעבירות מחשב ועבירות מרמה חמורות. לבסוף הזכירה המבקשת כי מעשיו של המשיב נעשו בעוד תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 10 חודשים, וכי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו תוך הפרה בוטה של תנאי מעצר הבית בהם שהה. בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' דורון), בהסכמת בא כוח המשיב, הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

3. כעת, משחלפו תשעה חודשים ומשפטו של המשיב לא בא על סיומו, מבקשת המדינה כי מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים. את הצורך בהארכת המעצר מנמקת המדינה בטיבם, היקפם ותחכומם של המעשים המיוחסים למשיב, אשר גרמו לנזקים כספיים בהיקף של עשרות אלפי שקלים, ואשר מעידים על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור ולרכושו. המבקשת חוזרת ומצביעה על מאמציהם של המשיב ושותפיו בהסתרת מעורבותם בעבירות, ואת החשש הקיים לשיבוש הליכי משפט מצד המשיב. המבקשת טוענת כי מעשיו של המבקש נעשו תוך הפרת תנאי מעצר הבית בהם שהה, ולפיכך אין לתת בו אמון ואין בחלופת מעצר כלשהי כדי להפיג את מסוכנותו ואת החשש האמור לשיבוש הליכי משפט. בסיום דבריה מצביעה המבקשת על עברו הפלילי של המשיב, וטוענת כי התיק מתקדם בקצב משביע רצון, כך שסביר כי יגיע לסיומו במהלך תקופת המעצר המתבקשת. לפי הקבוע עתה, סיכומי התביעה יוגשו ביום

14.12.2008 וסיכומי ההגנה יוגשו ביום 28.12.2008. בהקשר זה מציינת המבקשת כי הדיון בתיק נדחה פעמים רבות בשל דרישות המשיב להחלפת ייצוג.

4. לטענת סנגורו של המשיב, לא נשקפת מן המשיב סכנה לשיבוש הליכי משפט, משום שכל עדי התביעה ועדי ההגנה העידו, למעט עד הגנה אחד. הסנגור מצביע על כך שהמדינה לא העלתה חשש של הימלטות מאימת הדין. באשר למסוכנות, טוען הסנגור כי סכום הגניבה המיוחס למשיב, 60,000 ₪, הוא בהיקף יחסית מצומצם ואינו מצדיק הארכת מעצר. לטענת הסנגור, חלקו של המשיב בביצוע העבירות אינו ברור, ולא מיוחסת למשיב פעולה של משיכת כספים או העברת כספים באופן ישיר. הסנגור מצביע על כך שהמשיב הוא הנאשם והעצור היחיד בתיק, וכי אדם אחר המעורב באירועים נשוא כתב האישום לא נעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום. הסנגור טוען כי בשלב הנוכחי אין לתת משקל לעונש המאסר על תנאי שהוטל על המשיב בתיק אחר ולא הופעל.

5. דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא שככל שתקופת המעצר הולכת ומתארכת משתנה נקודת האיזון בין השיקולים השונים אותם על בית המשפט לשקול לעניין זה, וגובר משקלו של אינטרס הנאשם בשחרור מול ערך ההגנה על אינטרס הציבור. זאת ביתר שאת מקום שבו לא ניתן להעריך מתי יסתיים המשפט וברור מראש כי תידרשנה הארכות מעצר נוספות מעבר להארכה שנתבקשה (ראו: בש"פ 3638/08 מדינת ישראל נ' סלאמה אבו ג'נאם (לא פורסמה, 7.5.2008)). בענייננו, אינטרס שלום הציבור עודו עולה במשקלו על חירותו של המשיב. התיק נמצא עתה בישורת האחרונה, ולפי לוח הזמנים שהוצג בפני, דיוני ההוכחות יבואו לקיצם בקרוב והסיכומים יוגשו עד תום חודש דצמבר. המשיב נושא עימו מסוכנות שלא ניתנת לאיון בקלות, ועליה מעידים, בין השאר, תחכום העבירות המיוחסות לו ועברו הפלילי העשיר. במקרה דנן, אין במעצר בית כדי להבטיח שהמעשים המיוחסים למשיב לא ישובו וישנו, וזאת בעיקר נגישותם של אמצעי תקשורת שונים אשר באמצעותם יכול העורר להמשיך ולבצע עבירות באם ישוחרר (ראו: בש"פ 7432/08 עברו נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 26.10.2008)). אין בנמצא דרך להבטיח כי לעורר לא תהא גישה לרשת האינטרנט, אם באמצעות מחשב ואם דרך אמצעים טכנולוגיים אחרים.

על כן הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים, החל מיום 20.11.2008 או עד למתן פסק הדין בת"פ 7859/07, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בכסלו תשס"ט (3.12.08).

ש ו פ ט ת